

Enhed
Jura og International

Sagsbehandler
Maria Schultz

Koordineret med

Sagsnr.
2023 - 1

Doknr.
650575

Dato
01-01-2023

Vejledning om døgnophold i tilbud i Danmark og Færøerne

Indholdsfortegnelse

- Afsnit 1: Døgnophold og anbringelser i Danmark
 - Kapitel 1: Definitioner, anvendelsesområde og grundlæggende bestemmelser
 - Kapitel 2: Afgørelse om døgnophold eller anbringelse
 - Kapitel 3: Aftale mellem en færøsk social myndighed og en dansk kommune samt med et tilbud
 - Kapitel 4: Finansiering
 - Kapitel 5: Under døgnopholdet eller anbringelsen
 - Kapitel 6: Ændringer i indsatsen
 - Kapitel 7: Ophør af døgnopholdet eller anbringelsen
- Afsnit 2: Døgnophold og anbringelser på Færøerne
 - Kapitel 8: Definitioner, anvendelsesområde og grundlæggende bestemmelser
 - Kapitel 9: Afgørelse om døgnophold eller anbringelse
 - Kapitel 10: Aftale mellem en dansk kommune og en færøske social myndighed samt med et tilbud
 - Kapitel 11: Finansiering
 - Kapitel 12: Under døgnopholdet eller anbringelsen
 - Kapitel 13: Ændringer i indsatsen
 - Kapitel 14: Ophør af døgnopholdet eller anbringelsen
- Afsnit 3: Afgørelse af uenigheder

Indledning

I denne vejledning beskrives reglerne for døgnophold i tilbud i Danmark og på Færøerne, når borgeren er visiteret til tilbuddet af myndighederne i det andet land. Reglerne herom fremgår af bekendtgørelse nr. 1488 af 6. december 2023 om døgnophold i tilbud i Danmark og på Færøerne (Færøbekendtgørelsen), som er fastsat med hjemmel i § 196, stk. 2, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, (serviceloven), § 214, stk. 2, i barnets lov, lov nr. 721 af 13. juni 2023, og § 90, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023 (retssikkerhedsloven).

Vejledningens afsnit 1 vedrører reglerne for borgere, der er registrerede i folkeregistret på Færøerne, der visiteres til tilbud i Danmark, og vejledningens afsnit 2 vedrører borgere med bopæl i Danmark, der visiteres til tilbud på Færøerne. Vejledningens afsnit 3 beskriver reglerne om afgørelse af uenigheder, som er fastsat i Færøbekendtgørelsens kapitel 7.

Det er vigtigt at være opmærksom på, om der er sket ændringer af lovgivning og Ankestyrelsens praksis, eller om Ankestyrelsen har truffet nye afgørelser, der endnu ikke er afspejlet i vejledningen. Ankestyrelsens principmeddelelser findes på www.ast.dk.

Det er muligt at se, om der sket ændringer af lovgivningen, og om der er udarbejdet nye vejledninger på Retsinformations hjemmeside www.retsinformation.dk.

Det er som udgangspunkt kommunerne, der yder vejledning til borgerne vedrørende reglerne i serviceloven, barnets lov og retssikkerhedsloven.

Medarbejdere i kommunerne kan søge generel vejledning hos Social-, Bolig- og Ældreministeriet og Ankestyrelsen om praksis og om problemstillinger vedrørende serviceloven og retssikkerhedsloven.

Afsnit 1 ***Døgnophold og anbringelser i Danmark***

Kapitel 1 *Definitioner, anvendelsesområde og grundlæggende bestemmelser*

Det er efter § 2, stk. 1, i serviceloven og § 4, stk. 1, i barnets lov en betingelse for at modtage hjælp og støtte efter de to love, at borgeren opholder sig fysisk i Danmark. Der kan således ikke træffes afgørelse om hjælp og støtte, mens borgeren opholder sig i udlandet, herunder på Færøerne. Det følger endvidere af § 196, stk. 1, i serviceloven og § 214, stk. 1, i barnets lov, at de to love ikke finder anvendelse for Færøerne.

Det følger dog af § 196, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven, at social- og boligministeren efter aftale med Færøernes landsstyre er bemyndiget til at fastsætte regler om visitation, betaling og refusion, handleplaner, handle- og betalingskompetence, lovvalg samt besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske sociale myndigheder får ophold i Danmark og modtager tilbud efter serviceloven. Tilsvarende følger af § 214, stk. 2, i barnets lov for så vidt angår tilbud efter barnets lov. Endvidere indeholder retssikkerhedsloven, der ligeledes ikke gælder for Færøerne, i § 90, stk. 2, en bemyndigelse for social- og boligministeren til efter aftale med Færøernes landsstyre at fastsætte, at hjælp efter serviceloven til personer, der er visiteret

til boformer eller boliger i Danmark efter regler fastsat i medfør af § 196, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven, ydes af den visiterende færøske myndighed.

Disse bemyndigelser er anvendt til at fastsætte reglerne i Færøbekendtgørelsen. Reglerne i Færøbekendtgørelsen supplerer således bestemmelserne i serviceloven, barnets lov og retssikkerhedsloven.

Personer, der er folkeregistrerede på Færøerne, kan alene visiteres til eller anbringes i tilbud i Danmark efter reglerne i Færøbekendtgørelsen. Der kan herunder kun ske visitation til og anbringelse i tilbud omfattet af Færøbekendtgørelsen, og der skal være indgået en aftale efter bekendtgørelsens § 5. Såfremt reglerne i Færøbekendtgørelsen ikke er fulgt, skal opholdet eller anbringelsen i tilbuddet i Danmark bringes til ophør. Dog gælder for borgere fra Færøerne, hvor opholdet eller anbringelsen i tilbuddet i Danmark er påbegyndt før den 1. juli 2017, hvor bekendtgørelse nr. 715 af 31. maj 2017 trådte i kraft, at opholdet ikke er betinget af, at reglerne om indgåelse af en aftale i § 5 i Færøbekendtgørelsen er opfyldt.

Personer, som efter at have været folkeregistreret på Færøerne, flytter til Danmark og får sædvanligt ophold, er omfattede af serviceloven og barnets lov på samme måde som alle andre med lovligt ophold i Danmark. Færøbekendtgørelsen finder således ikke anvendelse for denne gruppe. Dette gælder uanset, at borgeren har behov for hjælp og støtte i eget hjem efter serviceloven eller barnets lov, f.eks. personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk støtte.

Anvendelsesområde og definitioner

I Færøbekendtgørelsen anvendes begrebet afgørelsesmyndighed om den færøske sociale myndighed, der har truffet afgørelse om at tilbyde en borger ophold i et tilbud i Danmark, eller som har truffet afgørelse om at anbringe et barn under 18 år på et tilbud i Danmark. I bekendtgørelsen anvendes endvidere begrebet modtagelsesmyndighed om den danske kommune, som den færøske sociale myndighed har indgået aftale med om at modtage borgeren i et tilbud i Danmark.

Færøbekendtgørelsens finder efter § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, anvendelse, når en færøsk social myndighed træffer afgørelse om at tilbyde en borger, der er folkeregistreret på Færøerne, døgnophold i et tilbud i Danmark, og når en færøsk social myndighed træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er folkeregistreret på Færøerne, i et tilbud i Danmark.

Færøbekendtgørelsen finder ikke anvendelse for borgere, der er folkeregistreret på Færøerne, og som ved en kriminalretlig dom afsagt af en færøsk ret eller af Østre Landsret eller Højesteret som led i instansordningen for Færøerne er dømt til anbringelse på en institution i Danmark. For borgere, der er folkeregistreret på Færøerne, og som har modtaget en kriminalretlig dom afsagt af en færøsk ret eller af Østre Landsret eller Højesteret som led i instansordningen for Færøerne om andre foranstaltninger end anbringelse på en institution i Danmark, finder Færøbekendtgørelsen anvendelse, hvis den færøske sociale myndighed vurderer, at borgerens behov ikke kan opfyldes i tilbud på Færøerne, og man derfor træffer afgørelse om at tilbyde borgeren ophold i et tilbud i Danmark.

For voksne kan den færøske sociale myndighed efter § 3, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen træffe afgørelse om at tilbyde borgeren ophold i Danmark i følgende typer af tilbud:

- 1) Boformer efter §§ 107 og 108 i serviceloven.

- 2) Plejehjem m.v. efter § 192 i serviceloven.
- 3) Almene ældreboliger efter lov om almene boliger m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 1877 af 27. september 2021 (almeneboligloven).
- 4) Boliger og boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med tilbud efter nr. 1 og 2.

For børn kan den færøske sociale myndighed træffe afgørelse om at anbringe et barn under 18 år i Danmark på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, i barnets lov.

En færøsk social myndighed kan ikke træffe afgørelse om ophold eller anbringelse i andre typer af tilbud end de ovenfor nævnte. Det er væsentligt, at den danske kommune er opmærksom herpå i forbindelse med en henvendelse fra en færøsk social myndighed. Hvis en borger får ophold i eller anbringes i en anden type tilbud end de ovenfor nævnte, skal opholdet eller anbringelsen bringes til ophør. Såfremt en borger under ophold på et af de i § 3, stk. 1 og 2, nævnte tilbud får behov for ophold på en tilbudstype, der ikke er omfattet af Færøbekendtgørelsen, vil borgeren skulle rejse tilbage til Færøerne for at modtage tilbuddet der.

Modtagepligt

For så vidt angår ophold i tilbud efter § 108 i serviceloven, følger det af § 108, stk. 6, at social- og boligministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om pligt for en region eller en eller flere kommuner til at modtage personer med bopæl på Færøerne i tilbud efter § 108. Denne bemyndigelse er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1365 af 28. november 2023 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og på det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen). Det fremgår af § 9 i rammeaftalebekendtgørelsen, at det påhviler regionerne eller en eller flere kommuner at etablere tilbud efter § 108 i serviceloven til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som har bopæl på Færøerne, og hvis behov for hjælp ikke kan dækkes gennem tilbud på Færøerne. Det fremgår videre, at Region Sjælland fastlægger behovet for og forventet forbrug af pladser fordelt på målgrupper efter forhandling med Almannastovan på Færøerne og koordinerer antallet af pladser regionerne imellem.

Kapitel 2

Afgørelse om døgnophold eller anbringelse

Afgørelse om ophold i et tilbud i Danmark eller om anbringelse i Danmark af en borger, der er folkeregistreret på Færøerne, træffes af den færøske sociale myndighed, som er ansvarlig for at yde hjælp og støtte til den pågældende borger. [@Færøerne: I må meget gerne indsætte beskrivelse her af fordeling af kompetence].

For både børn og voksne er det for det første et krav, at betingelserne i færøsk lovgivning for at træffe afgørelse om ophold eller anbringelse på den pågældende tilbudstype eller en efter færøsk lovgivning tilsvarende tilbudstype er opfyldte. For det andet er det et krav, at betingelserne i dansk lovgivning for ophold eller anbringelse på den pågældende type af tilbud er opfyldte. Den danske kommune skal være opmærksom på, hvorvidt sidstnævnte krav er opfyldt, når kommunen modtager en henvendelse fra en færøsk social myndighed.

Den færøske sociale myndighed kan i forbindelse med afgørelsen om ophold eller anbringelse i tilbud i Danmark efter Færøbekendtgørelsen § 3, stk. 4,

træffe afgørelse om, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Denne afgørelse træffes efter færøsk lovgivning, men der kan ikke træffes afgørelse om, at borgeren skal modtage ydelser, som ikke tilbydes efter dansk lovgivning.

Ved den færøske sociale myndigheds behandling af en sag om ophold eller anbringelse i et tilbud i Danmark og om ydelser under opholdet finder reglerne i lögtingslóg um barnavernd og lovbekendtgørelse om offentlig forsorg (forsorgarlógin) anvendelse, jf. § 3, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen.

Kapitel 3

Aftale mellem kommunerne og med et tilbud

Det er en betingelse for, at en borger, der er folkeregistreret på Færøerne, kan få ophold eller blive anbragt i et tilbud i Danmark, at der er indgået en aftale mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Denne betingelse er ufravigelig, og opholdet på tilbuddet i Danmark kan således aldrig påbegyndes, uden at der er indgået en aftale. Dette gælder uanset, at der f.eks. foreligger akutte forhold. Det er ligeledes uden betydning, at den færøske sociale myndighed har indgået aftale med f.eks. et tilbud med privat driftsherre om borgerens ophold. Ved kravet om indgåelse af aftale forstås, at der skal være enighed mellem den færøske sociale myndighed og den danske kommune om aftalen, og at aftalen skal være underskrevet af begge myndigheder. Såfremt en borger har ophold eller er anbragt i et tilbud i Danmark, uden at der er indgået en aftale efter § 5 i bekendtgørelsen, skal opholdet eller anbringelsen ophøre.

Aftalen mellem myndighederne er det grundlæggende dokument, der danner det juridiske fundament for borgerens ophold i tilbuddet i Danmark. Den færøske sociale myndighed og den danske kommune bør derfor prioritere, at der udarbejdes en aftale, som sikrer klarhed og den nødvendige detaljeringsgrad i reguleringen af alle relevante forhold, således at det i videst muligt omfang undgås, at der opstår uenighed under borgerens ophold i Danmark.

Der fremgår af § 5, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen en række krav til indholdet af den aftale, som den danske kommune og den færøske sociale myndighed skal indgå. Aftalen skal således indeholde oplysninger om:

- 1) Tilbuddet hvor borgeren skal have ophold.
- 2) Varigheden af opholdet.
- 3) Vilkår for samarbejdet mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed.
- 4) Handleplanen, jf. § 6 i Færøbekendtgørelsen, herunder vilkår og procedure for fremtidige ændringer af handleplanen.
- 5) Den danske kommunes personrettede tilsyn, jf. § 7 i Færøbekendtgørelsen.
- 6) Redegørelser, jf. § 9 i Færøbekendtgørelsen.
- 7) Betaling, jf. § 14 i Færøbekendtgørelsen, herunder aftale om opgørelsesperiode.

Opregningen i § 5, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen af indholdet af aftalen er ikke udtømmende. Aftalen må således gerne og vil ofte med fordel kunne indeholde bestemmelser om andre forhold, som den færøske sociale myndighed og den danske kommune finder relevante. Det vil ofte kunne være relevant, at aftalen f.eks. indeholder kontaktoplysninger og bestemmelser om kommunikationsveje, herunder i akutte situationer, ved spørgsmål vedrørende betaling osv. I Færøbekendtgørelsens § 13, stk. 2, er specifikt fremhævet, at der er mulighed for, at der i aftalen kan fastsættes nærmere bestemmelser om

ophøret af borgerens ophold i Danmark. Denne bestemmelse har til formål at understrege, at det ofte vil være hensigtsmæssigt, at aftalen indeholder nærmere bestemmelser herom. Dette er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 7.

Herudover indeholder Færøbekendtgørelsen enkelte bestemmelser om, at bekendtgørelsens regler kan fraviges i aftalen mellem den færøske sociale myndighed og den danske kommune. Det drejer sig for det første om, at der efter § 10, stk. 4, kan aftales en anden fordeling af afgørelseskompetencen vedrørende magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Dette beskrives i vejledningens kapitel 5. Det drejer sig for det andet efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen om mulighed for, at den færøske sociale myndighed i aftalen kan overlade afgørelseskompetence til den danske kommune, og for det tredje efter § 12, stk. 4, i bekendtgørelsen om, at det i aftalen kan fastsættes, at den danske kommune i andre tilfælde end de, der følger af § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen, kan træffe midlertidige afgørelser. Disse muligheder er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 6.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 1, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal angive tilbuddet, hvor borgeren skal have ophold, bemærkes, at det ikke er et krav, at borgeren anbringes i et tilbud, som drives af den danske kommune, som indgår aftalen med den færøske sociale myndighed. Der er således intet til hinder for, at borgeren får ophold i et tilbud med privat eller regional driftsherre eller i et tilbud, som drives af en anden dansk kommune. I aftalen skal fremgå oplysninger, som entydigt identificerer tilbuddet, f.eks. ved navn, adresse og CVR-nummer.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 2, i Færøbekendtgørelsen om, at varigheden af opholdet skal fremgå af aftalen, bemærkes, at dette i visse tilfælde vil kunne angives entydigt, f.eks. hvis der er tale om et midlertidigt ophold i et botilbud med henblik på rehabilitering, hvor varigheden vil kunne angives med en slutdato for opholdet. I andre tilfælde, f.eks. hvor der er tale om længerevarende ophold i et botilbud efter servicelovens § 108 eller en anbringelse af et barn, vil der ikke kunne angives en slutdato. I sådanne tilfælde bør dette beskrives i aftalen, og der bør tages stilling til, hvad der skal ske, når opholdet på et endnu uvist tidspunkt ophører. Den danske kommune skal i den forbindelse være opmærksom på, at ansvaret for at yde hjælp og støtte efter den sociale lovgivning ved ophør af opholdet eller anbringelsen, herunder fordi et barn, der er anbragt, fylder 18 år, overgår til den kommune, der efter dansk lovgivning er handlekommune for borgeren. Der vil således kunne være behov for, at der i aftalen fastsættes bestemmelser om, hvordan den færøske sociale myndighed skal understøtte, at borgeren kommer tilbage til Færøerne, hvorledes det sikres, at borgeren er indforstået hermed, herunder at der opnås den fornødne tryghed, osv. Der henvises i øvrigt til vejledningens kapitel 7 vedrørende ophør af opholdet.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 3, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde vilkår for samarbejdet bemærkes, at dette f.eks. kan være bestemmelser om håndtering af ændringer i borgerens situation, ændringer i tilbuddet og ændringer i tilbuddets godkendelse. Herudover vil det som udgangspunkt være relevant at fastsætte bestemmelser om opsigelse af aftalen fra begge sider, herunder opsigelsesgrunde, varslingsperiode og sikring af hjemrejse for borgeren til Færøerne.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 3, nr. 4, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde handleplanen for borgeren, herunder vilkår og procedurer for fremtidige ændringer af handleplanen bemærkes, at dette krav har til formål at sikre, at den danske kommune har den fornødne viden om borgeren, og at der herunder kan iværksættes den rette indsats til borgeren.

Indholdet af handleplanen er nærmere reguleret i bekendtgørelsens § 6. Der er i denne bestemmelse kun fastsat få krav til indholdet af handleplanen. Den færøske sociale myndighed vil derfor med fordel kunne tage udgangspunkt i det arbejde og de erfaringer med handleplaner, som myndigheden ellers har. Det vil endvidere være en fordel, at borgeren i relevant omfang under hensyn til alder og modenhed inddrages i udarbejdelsen af handleplanen.

Det fremgår af § 6, stk. 2, i bekendtgørelsen, at det skal fremgå af handleplanen, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Det vil f.eks. kunne være angivelse af, at borgeren har behov for hjælpemidler eller for socialpædagogisk støtte under opholdet på et tilbud efter § 108 i serviceloven. I § 6, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen er de grundlæggende elementer i processen for udarbejdelsen af handleplanen fastlagt. Det fremgår således, at den færøske sociale myndighed skal fremsende et udkast til handleplan til den danske kommune. Initiativpligten ligger således hos den færøske sociale myndighed. Den danske kommune skal bl.a. ud fra kendskabet til det tilbud, hvor borgeren skal have ophold, færdiggøre handleplanen i samarbejde med den færøske sociale myndighed. Den endelige handleplan skal godkendes af den færøske sociale myndighed.

Såfremt den danske kommune ikke er enig i den endelige version af handleplanen, vil den danske kommune kunne afvise at indgå aftale efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Indgåelse af aftalen og dermed påbegyndelse af borgerens ophold i tilbuddet er således betinget af enighed om handleplanen, jf. § 5, stk. 3, 1. pkt., i Færøbekendtgørelsen. Der er dog mulighed for, at der kan indgås en midlertidig aftale om borgerens ophold, uanset at der ikke er opnået enighed om handleplanen, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Denne mulighed kan f.eks. være relevant, hvis borgeren har behov, der kræver udredning fra højtspecialiserede fagfolk, og som derfor ikke kan gennemføres på Færøerne. Den danske kommune bør ikke indgå en midlertidig aftale, inden der er enighed om handleplanen, hvis kommunen er i tvivl om, hvilket tilbud og hvilke indsatser der er nødvendige at iværksætte for at dække borgerens behov.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 5, i Færøbekendtgørelsen om at aftalen skal indeholde bestemmelser om den danske kommunes personrettede tilsyn bemærkes, at det personrettede tilsyn er reguleret i bekendtgørelsens § 7. Denne bestemmelse er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 5. Bestemmelserne i bekendtgørelsens § 7 kan ikke fraviges i aftalen mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed, men der kan være behov for nærmere oplysninger eller supplerende bestemmelser. Det kan f.eks. være oplysninger om, at den danske kommune grundet tilbuddets placering har delegeret tilsynskompetencen til en anden kommune, eller bestemmelser om hvor ofte tilsynet skal finde sted, og hvordan den færøske sociale myndighed orienteres om resultaterne af det personrettede tilsyn.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 6, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde oplysninger om redegørelser bemærkes, at den danske kommunes forpligtelse til at fremsende redegørelser til den færøske sociale myndighed er reguleret i bekendtgørelsens § 9. Denne bestemmelse er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 5. I aftalen kan bestemmelserne i bekendtgørelsens § 9 suppleres f.eks. med bestemmelser om oplysninger, der skal være indeholdt i redegørelsen, udover de der fremgår af § 9, stk. 3, i bekendtgørelsen, fastsættelse af dato for afleveringen af den årlige redegørelse, oplysninger om hvem redegørelsen skal sendes til, og hvordan de datasikkerhedsretlige krav opfyldes ved fremsendelsen. Der er efter § 9, stk. 4, mulighed for at aftale, at der skal afgives en redegørelse oftere, end hvad der følger af § 9, stk. 1 og 2.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 7, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde aftale om betaling, herunder om opgørelsesperioden, bemærkes, at betalingen for borgerens ophold er nærmere reguleret i bekendtgørelsens § 14. Denne er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 4. Reglerne i bekendtgørelsens § 14 kan ikke fraviges i aftalen, men der kan fastsættes supplerende bestemmelser. Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at aftalen indeholder oplysninger om, hvortil betaling skal ske, og hvad der skal ske ved betalingsmisligholdelse.

Efter § 5, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen er det den danske kommune, der indgår aftale med det konkrete tilbud, hvor borgeren skal have ophold. Det er således i udgangspunktet den danske kommune, der har dialogen med tilbuddet, om end det vedrørende praktiske forhold såsom borgerens ankomst fra Færøerne i visse tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt, at den færøske sociale myndighed er i direkte dialog med tilbuddet.

Kapitel 4 Finansiering

Færøbekendtgørelsen indeholder i §§ 14-16 bestemmelser om finansieringen af opholdet i tilbud i Danmark for borgere, der visiteres af færøske sociale myndigheder.

Det følger af § 14, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen, at det er den danske kommune, der umiddelbart over for tilbuddet afholder udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuelle øvrige indsatser til borgeren. Det er alene ydelser efter serviceloven, som er omfattede af bestemmelsen.

Mens det følger af § 14, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen, at den danske kommune umiddelbart afholder udgifterne, fremgår det af § 14, stk. 2, at det er den færøske sociale myndighed, der endeligt afholder udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuelle øvrige indsatser.

For at den danske kommune kan opkræve udgifterne hos den færøske sociale myndighed, er det efter § 14, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelsen et krav, at opholdet og indsatserne er i overensstemmelse med den aftale, som kommunerne har indgået, og med handleplanen. Såfremt indsatsen ikke er det, kan den færøske sociale myndighed afvise at betale udgifterne til indsatsen.

Det følger dog af § 14, stk. 4, i bekendtgørelsen, at den færøske sociale myndighed er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som den danske kommune har truffet afgørelse om efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen. Efter § 11, stk. 3, kan de to myndigheder aftale, at den danske kommune på vegne af den færøske sociale myndighed kan træffe afgørelse vedrørende borgerens ophold i tilbuddet. Der henvises for yderligere herom til vejledningens kapitel 6. Hvis den færøske sociale myndighed således har delegeret afgørelseskompetence til den danske kommune, er den færøske sociale myndighed forpligtet til at betale for indsatsen.

Af § 14, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen følger endvidere, at den færøske sociale myndighed er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som den danske kommune har truffet midlertidig afgørelse om efter bekendtgørelsens § 12. Det følger af § 12, stk. 1, at den danske kommune kan træffe midlertidig afgørelse om ændring af indsatsen til borgeren, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Efter § 12, stk. 4, kan de to myndigheder aftale, at den danske kommune også i andre tilfælde kan træffe

midlertidige afgørelser. Der henvises for yderligere herom til vejledningens kapitel 6. Hvis kravene for at træffe en midlertidig afgørelse efter § 12, stk. 1, eller efter de to kommuners aftale er opfyldt, vil den færøske sociale myndighed således være forpligtet til at betale for indsatsen.

Det følger af § 14, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelsen, at det er den danske kommune, der opgør og opkræver udgifterne hos den færøske sociale myndighed. Denne opgørelse skal efter § 14, stk. 3, ske efter dansk lovgivning, dvs. § 174 i serviceloven, § 195 i barnets lov og bekendtgørelse om finansiering af visse ydelser og tilbud efter lov om social service og barnets lov samt betaling for unges ophold i kriminalforsorgens institutioner. Det bemærkes, at det er prisen, som den danske kommune har aftalt med tilbuddet, og ikke den vejledende takst, som den danske kommune kan opkræve. Der henvises i øvrigt til vejledning om servicelovens formål og generelle bestemmelser i loven.

For så vidt angår den danske kommunes administrationsudgifter, følger det af § 16 i Færøbekendtgørelsen, at disse ikke kan opkræves hos den færøske sociale myndighed, men dækkes af den danske kommune. Udgifter til administration er bl.a. kommunens udgifter til sagsbehandling og udgifter i forbindelse med det personrettede tilsyn.

Kapitel 5 Under døgnopholdet eller anbringelsen

Færøbekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser, der regulerer forhold og vilkår under borgerens ophold i tilbuddet i Danmark. En del af disse kan fraviges eller suppleres i aftalen mellem de to myndigheder, der beskrives nærmere i vejledningens kapitel 3.

Tilsyn

Det fremgår af § 7 i Færøbekendtgørelsen, at den danske kommune fører det personrettede tilsyn med borgeren fra det tidspunkt, hvor borgeren tager ophold i tilbuddet. Tilsynet føres efter de almindelige regler i dansk lovgivning.

Det betyder, at for tilbud og ydelser efter serviceloven føres det personrettede tilsyn efter § 148 i serviceloven. Det fremgår heraf bl.a., at kommunen løbende skal følge den enkelte sag for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål og herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Bestemmelsen i § 148, stk. 4, i serviceloven om forpligtelsen til at orientere socialtilsynet, der fører driftsorienteret tilsyn med det pågældende tilbud, hvis kommunen bliver opmærksom på bekymrende forhold i tilbuddet, finder også anvendelse, når der er tale om, at kommunen fører personrettet tilsyn med en borger, der har ophold i tilbuddet efter Færøbekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt vedrørende det personrettede tilsyn til vejledning om servicelovens formål og generelle bestemmelser i loven.

For så vidt angår tilbud og ydelser efter barnets lov føres det personrettede tilsyn efter § 156 i barnets lov. Det fremgår heraf bl.a., at kommunen løbende skal følge den enkelte sag for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål og herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Bestemmelsen i § 156, stk. 4, i barnets lov om forpligtelsen til at orientere socialtilsynet, der fører driftsorienteret tilsyn med det pågældende tilbud, hvis kommunen bliver opmærksom på bekymrende forhold i tilbuddet, finder også anvendelse, når der er tale om, at kommunen fører personrettet tilsyn med en borger, der har ophold i tilbuddet efter Færøbekendtgørelsen. Der

henvises i øvrigt vedrørende det personrettede tilsyn til vejledning [vejledning til barnets lov afventes].

Det udførte personrettede tilsyn skal efter § 9, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen beskrives i den årlige eller halvårslige redegørelse fra den danske kommune til den færøske sociale myndighed og vil også ofte kunne danne udgangspunkt for redegørelsen som helhed.

Det personrettede tilsyn kan danne grundlag for, at den danske kommune skal foretage en underretning af den færøske sociale myndighed efter § 8 i Færøbekendtgørelsen, og som beskrevet umiddelbart nedenfor. Endvidere kan tilsynet give den danske kommune oplysninger, som nødvendiggør, at den danske kommune træffer en midlertidig afgørelse efter § 12 i Færøbekendtgørelsen som beskrevet i vejledningens kapitel 6.

For så vidt angår det driftsorienterede tilsyn er det de almindelige regler i dansk lovgivning, der finder anvendelse.

Underretning

Efter § 8 i Færøbekendtgørelsen er den danske kommune forpligtet til at underrette den færøske sociale myndighed, hvis den danske kommune i forbindelse med det personrettede tilsyn eller på anden måde bliver opmærksom på, at den iværksatte indsats ikke opfylder sit formål, eller der i øvrigt er grundlag for at formode, at indsatsen ikke imødekommer borgerens behov.

Det er ikke i bekendtgørelsen reguleret, hvordan underretning skal gives, men dette vil med fordel kunne reguleres i den aftale, der indgås efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Det vil kunne overvejes at skelne mellem akutte underretninger og øvrige underretninger i aftalens regulering af, hvordan underretningen skal gives.

På baggrund af underretningen kan den færøske sociale myndighed vurdere, hvorvidt der er behov for en ændring i indsatsen for borgeren. Ændringer i indsatsen for borgeren i tilbuddet i Danmark skal ske efter reglerne i § 11 i Færøbekendtgørelsen, som beskrives i vejledningens kapitel 6.

Såfremt den færøske sociale myndighed ikke reagerer på en underretning, vil den danske kommune kunne træffe en midlertidig afgørelse efter § 12 i bekendtgørelsen, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Der henvises i denne forbindelse til vejledningens kapitel 6.

Redegørelse

For at sikre at den færøske sociale myndighed er velinformeret om borgerens situation og har mulighed for at tage stilling til behovet for ændringer i indsatsen for borgeren, følger det af § 9, stk. 1 og 2, i Færøbekendtgørelsen, at den danske kommune én gang årligt for voksne og én gang halvårligt for børn skal afgive en redegørelse til den færøske sociale myndighed.

Det følger af § 9, stk. 4, at det i aftalen efter § 5 kan besluttes, at den danske kommune skal afgive en redegørelse oftere, end hvad der følger af § 9, stk. 1 og 2. Det vil i visse situationer f.eks. kunne være hensigtsmæssigt, at den færøske sociale myndighed modtager en redegørelse oftere i den første tid efter, at borgeren har fået ophold i tilbuddet i Danmark mhp. at kunne vurdere,

om der er tale om den rette indsats, og om borgeren trives i tilbuddet, herunder henset til flytningen fra Færøerne til Danmark.

Af bekendtgørelsens § 9, stk. 3, fremgår, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om borgerens forhold, herunder ændringer heri, indsatsen og ydelserne, som borgeren modtager, samt den danske kommunes personrettede tilsyn.

Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat nærmere form- eller indholdsmæssige krav til redegørelsen. Dette vil ofte være hensigtsmæssigt at fastsætte i aftalen, herunder mhp. at forventningsafstemme. Aftalen vil også kunne indeholde f.eks. oplysninger om, hvem den danske kommune skal sende redegørelsen til, og hvordan de persondatarelige krav opfyldes ved selve fremsendelsen.

Magtanvendelse

Spørgsmålet om brug af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten er reguleret i Færøbekendtgørelsens § 10. Det følger af § 10, stk. 1, at det er dansk lovgivning vedrørende magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, der finder anvendelse under borgerens ophold i tilbuddet i Danmark.

For voksnes vedkommende finder reglerne i servicelovens afsnit VII anvendelse. Reglerne heri er beskrevet i vejledning om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne, herunder pædagogiske principper. For børn er det reglerne i lov om voksenansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019, der finder anvendelse. Reglerne heri er beskrevet i vejledning om voksenansvar for anbragte børn og unge.

I det at de danske regler finder anvendelse følger også, at reglerne om indberetning af magtanvendelser til socialtilsynet finder anvendelse på samme måde, som hvis borgeren havde ophold på tilbuddet direkte efter reglerne i serviceloven eller barnets lov.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er tillagt kompetence i dansk lovgivning til at træffe afgørelse om magtanvendelse m.v., er det kommunalbestyrelsen i den danske kommune, der har indgået aftale med den færøske sociale myndighed, som er tillagt afgørelseskompetencen. Dette kan dog fraviges i aftalen efter Færøbekendtgørelsens § 7. Den danske kommune og den færøske sociale myndighed vil således kunne aftale, at alle eller visse afgørelser om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten træffes af den færøske sociale myndighed. Afgørelsen vil dog fortsat skulle træffes efter dansk ret.

Såfremt den danske kommune har truffet afgørelse om magtanvendelse eller andre indgreb i borgerens selvbestemmelsesret, følger det af bekendtgørelsens § 10, stk. 2, 2. pkt., at den danske kommune snarest muligt skal orientere den færøske sociale myndighed om afgørelsen. Dette skal bl.a. give den færøske sociale myndighed mulighed for at vurdere, om der er behov for ændringer i indsatsen for borgeren mhp. at reducere anvendelsen af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten.

Besøgsrejser

Besøgsrejser er reguleret i § 17 i Færøbekendtgørelsen. Det følger heraf, at det er den færøske sociale myndighed, der træffer afgørelse om besøgsrejser og samværsrejser og om rejseudgifter for borgeren under borgerens ophold i

tilbuddet i Danmark. Afgørelsen træffes efter færøsk lovgivning, og det er den færøske sociale myndighed, der afholder den fulde udgift til rejserne.

Det vil ofte være hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om besøgs- og samværsrejser behandles nærmere i aftalen efter bekendtgørelsens § 5, men der er ikke mulighed for at fravige bekendtgørelsens regler herom.

Kapitel 6 Ændringer i indsatsen

Der kan under en borgers ophold i et tilbud i Danmark opstå behov for ændringer i indsatsen. Det gælder ikke mindst, hvis der er tale om længerevarende ophold. Behovet for ændringer kan opstå, fordi borgerens behov ændrer sig, f.eks. som følge af et ændret funktionsniveau, men kan også være en følge af at borgerens behov afdækkes under opholdet i tilbuddet, eller at der opnås større viden om, hvordan borgerens behov bedst imødekommes.

Færøbekendtgørelsen indeholder derfor bestemmelser, der regulerer processen for ændring af indsatsen for borgeren.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, 1. pkt., at den færøske sociale myndighed efter aftale med den danske kommune kan træffe afgørelse om ændringer i indsatsen for borgeren, herunder ændringer i de ydelser som borgeren modtager i tilbuddet. I lighed med den oprindelige afgørelse om ophold i tilbuddet, træffes afgørelsen efter færøsk lovgivning, idet der dog ikke kan træffes afgørelse om ydelser, som ikke tilbydes i Danmark, jf. § 11, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen.

Hvis ændringerne ikke er i overensstemmelse med den handleplan for borgeren, der er udarbejdet, jf. bekendtgørelsens § 6, må ændringerne ikke iværksættes, før der foreligger en ny revideret handleplan, som den danske kommune og den færøske sociale myndighed er enige om. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan ændringerne dog iværksættes, uanset at den nye handleplan ikke er færdiggjort, eller der ikke er opnået enighed mellem den danske kommune og de færøske sociale myndigheder om handleplanen. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor borgerens behov er af mere akut karakter, f.eks. at borgeren har behov for et hjælpemiddel. Som klart udgangspunkt vil der skulle foreligge en ny handleplan, inden større ændringer såsom skift af tilbud vil kunne iværksættes. Hvis ændringen i indsatsen er iværksat, inden den nye handleplan foreligger, skal handleplanen færdiggøres snarest muligt herefter.

Efter Færøbekendtgørelsens § 11, stk. 3, har den danske kommune og den færøske sociale myndighed mulighed for i deres aftale efter § 5 at fravige udgangspunktet i § 11, stk. 1, om, at det er den færøske sociale myndighed, der efter aftale med den danske kommune træffer afgørelse om ændringer i indsatsen for borgeren. Det kan således aftales, at den danske kommune generelt eller i visse afgrænsede situationer træffer afgørelse om ændringer i indsatsen på vegne af den færøske sociale myndighed. Muligheden vil f.eks. kunne afgrænses til alene at vedrøre mindre nærmere definerede ændringer i indsatsen, f.eks. ændring inden for et bestemt interval i det bevilgede antal timer socialpædagogisk støtte, som borgeren modtager. Den danske kommune vil skulle træffe afgørelsen efter dansk lovgivning, og det vil derfor også være danske regler om bl.a. partshøring og klageadgang, der vil finde anvendelse.

Midlertidige afgørelser

Der kan opstå situationer, hvor det er nødvendigt at træffe en hurtig afgørelse, og hvor det derfor af hensyn til borgeren ikke er muligt at gennemføre den

proces, der fremgår af § 11 i Færøbekendtgørelsen. I sådanne tilfælde giver bekendtgørelsens § 12 den danske kommune mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om ændring af indsatsen for borgeren. Muligheden for at træffe en midlertidig afgørelse kan også blive relevant, hvis den danske kommune ikke kan komme i kontakt med eller få den færøske sociale myndighed til at reagere over en længere periode, og det, der ellers ikke er et akut behov for ændring af indsatsen, udvikler sig til ikke at kunne fortsætte uden ændring.

Der kan alene træffes en midlertidig afgørelse, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Det er den danske kommune, der vurderer, hvorvidt dette krav er opfyldt. Kravet kan f.eks. være opfyldt, hvor en borgers funktionsniveau forværres, således at der behov for bevilling af et hjælpemiddel f.eks. en kørestol, eller at borgerens behov ikke længere kan opfyldes ved ophold på det pågældende tilbud, og der derfor skal træffes afgørelse om visitation til et andet tilbud. Muligheden vil f.eks. også kunne være relevant i situationer, hvor borgeren udvikler en udadreagerende eller selvskadende adfærd, som det pågældende tilbud ikke kan imødegå, hvor det kort efter borgerens ankomst til tilbuddet konstateres, herunder eventuelt i dialogen med borgeren, at der er tale om et dårligt match mellem borger og tilbud, eller i tilfælde, hvor tilbuddet lukker.

Det er ikke et krav for, at den danske kommune kan træffe en midlertidig afgørelse, at den danske kommune har søgt at tage kontakt til den færøske sociale myndighed, herunder mhp. at den færøske sociale myndighed træffer afgørelse. Det vil dog ofte være hensigtsmæssigt, herunder af hensyn til samarbejdet, at den danske kommune holder den færøske sociale myndighed tæt orienteret.

Den midlertidige afgørelse træffes efter dansk lovgivning. Det vil derfor også være danske regler om bl.a. partshøring, klageadgang og samtykke fra borgeren, der vil finde anvendelse.

Den danske kommune er forpligtet til at give den færøske sociale myndighed meddelelse om den midlertidige afgørelse uden unødigt ophold, jf. § 12, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen. Dette skal give den færøske sociale myndighed mulighed for at vurdere afgørelsen og borgerens situation, mhp. at der træffes en afgørelse efter den normale procedure i bekendtgørelsens § 11.

En midlertidig afgørelse forbliver i kraft indtil det tidspunkt, hvor den færøske sociale myndighed efter aftale med den danske kommune har truffet afgørelse efter § 11 i Færøbekendtgørelse om ændring af indsatsen, eller indtil den tidspunkt hvor borgerens ophold i tilbuddet ophører.

Muligheden for at træffe en midlertidig afgørelse må ikke anvendes som en omgåelse af den almindelige afgørelsesproces i bekendtgørelsens § 11. Såfremt det ønskes, at den danske kommune selvstændigt kan træffe afgørelse om borgeren på vegne af den færøske sociale myndighed, skal dette i stedet reguleres i aftalen efter bekendtgørelsens § 11, stk. 3.

Muligheden for at træffe midlertidige afgørelser er ganske begrænset af kravet om, at der skal foreligge en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Der er derfor efter § 12, stk. 4, i bekendtgørelsen mulighed for, at det i aftalen kan besluttes, at den danske kommune i videre omfang kan træffe midlertidige afgørelser.

Det bemærkes, at det fremgår af § 14, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen, at den færøske sociale myndighed er forpligtet til at betale for udgifterne til ændringen i indsatsen, som følger af en midlertidig afgørelse truffet af den danske kommune. Dette gælder også, hvis den midlertidige afgørelse er truffet på baggrund af en aftale om en videregående mulighed for at træffe midlertidige afgørelser. Det er uden betydning for betalingsforpligtelsen, at den færøske sociale myndighed er uenig i afgørelsen. Den færøske sociale myndighed er forpligtet til at betale, så længe den midlertidige afgørelse er gældende, dvs. indtil der er truffet en ny afgørelse efter processen i bekendtgørelsens § 11, eller borgerens ophold i tilbuddet ophører.

Kapitel 7 Ophør af døgnopholdet eller anbringelsen

Afslutningen på borgerens ophold i tilbuddet er primært reguleret i § 13 i Færøbekendtgørelsen. Efter denne bestemmelse kan den færøske sociale myndighed efter færøsk lovgivning træffe afgørelse om, at borgerens ophold i tilbuddet skal ophøre. Dette kan f.eks. være, fordi borgerens behov har ændret sig, borgeren ikke trives i tilbuddet, at formålet med opholdet har været midlertidigt, f.eks. rehabilitering, eller at der er fundet et egnet tilbud på Færøerne, hvor borgeren kan få ophold. Bestemmelserne om sagsbehandling og klageadgang i færøsk lovgivning vil finde anvendelse. Det vil ofte være hensigtsmæssigt, at den færøske sociale myndighed fastsætter en periode, inden opholdet skal ophøre med henblik på, at borgeren kan få en tryk afslutning på opholdet.

Når den færøske sociale myndighed har truffet afgørelse om, at borgerens ophold skal ophøre, skal der gives besked til den danske kommune uden ugrundet ophold. Borgerens ophold i tilbuddet kan ikke ophøre, før den danske kommune har fået besked. Det vil dog i praksis oftest være hensigtsmæssigt, at de to myndigheder har været i dialog om ophøret af borgerens ophold, inden den færøske sociale myndighed træffer afgørelse, herunder om hvordan der skabes en tryk afslutning for borgeren. Dette skyldes bl.a., at det som hovedregel er den danske kommune, der har den løbende dialog med tilbuddet. Som klart udgangspunkt bør borgeren afhængigt af dennes alder og modenhed involveres i beslutningen om ophør af opholdet og tilrettelæggelse heraf. Den færøske sociale myndighed kan aftale med den danske kommune, at sidstnævnte varetager dialogen med borgeren.

Efter § 13, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen kan de to myndigheder i aftalen efter § 5 fastsætte nærmere bestemmelser om ophøret af borgerens ophold i tilbuddet, herunder om varslingsfrister. Det kan dog ikke aftales at fravige de bestemmelser om varsling og opsættende virkning, som gælder efter færøske lovgivning. Det vil være hensigtsmæssigt at regulere ophør af opholdet ganske detaljeret i aftalen, da dette kan give anledning til uenigheder mellem myndighederne. Der kan f.eks. være behov for regulering af de nærmere praktiske forhold omkring ophøret, herunder hvordan borgeren ledsages til Færøerne, håndtering af en situation hvor borgeren ikke ønsker at rejse tilbage til Færøerne, flytning af borgerens eventuelt bohav m.v. Der kan også være behov for regulering af den situation, hvor tidspunktet for ophør af opholdet er tidligere end den opsigelsesfrist, der følger af den danske kommunes aftale med tilbuddet, herunder om betaling i en sådan periode.

En voksens ophold i et tilbud i Danmark kan også afsluttes ved, at borgeren forlader tilbuddet og tager ophold i Danmark, uden at den færøske sociale myndighed har truffet afgørelse herom. I sådanne situationer ophører Færøbekendtgørelsen med at finde anvendelse. Dette betyder, at den danske kommune, hvor borgeren får bopæl eller sædvanligt ophold, bliver forpligtet til

at yde hjælp og støtte til borgeren efter serviceloven, jf. § 9, stk. 1 og 2, i retssikkerhedsloven, og at denne kommune skal afholde udgifterne hertil. Denne kommune bliver således borgerens handlekommune. Dette forhold gør det væsentligt, at den danske kommune sikrer sig, at aftalen med den færøske sociale myndighed indeholder de nødvendige bestemmelser om bl.a. ændring af indsatsen og ophør af borgerens ophold i tilbuddet, herunder rejse tilbage til Færøerne, samt at der sikres et godt match mellem borger og tilbud, og at det er aftalt mellem myndighederne, hvordan det håndteres, hvis matchet ikke er tilfredsstillende eller over tid udvikler sig til ikke at være tilfredsstillende.

Strafferetlig dom i Danmark

En voksen borgers ophold i et tilbud i Danmark kan også afsluttes ved, at borgeren dømmes i en straffesag i Danmark til anbringelse på institution, til indlæggelse på en psykiatrisk afdeling eller til fængselsstraf. Det kan f.eks. være en dom for vold mod personale på tilbuddet. I sådanne tilfælde ophører Færøbekendtgørelsen med at finde anvendelse.

Såfremt borgeren idømmes fængselsstraf, er det kriminalforsorgen, der har ansvaret for at fuldbyrde dommen, mens det er regionen, der er ansvarlig for fuldbyrdelse af en dom til indlæggelse på en psykiatrisk afdeling. Det er den danske kommune, hvor det tilbud er beliggende, hvor borgeren har ophold på tidspunktet for den danske strafferetlige dom, der er forpligtet til at yde hjælp og støtte efter serviceloven, jf. § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, og afholde udgifterne hertil. Dette gælder uanset, at det ikke er beliggenhedskommunen for tilbuddet, der har indgået aftale med den færøske myndighed.

Såfremt borgeren dømmes til anbringelse på en institution for personer med vidtgående psykiske handicap (domstype 1-3) eller til tilsyn efter § 68 i straffeloven påhviler forpligtelsen til at fuldbyrde sådanne foranstaltninger den danske kommune, hvor det tilbud er beliggende, hvor borgeren har ophold, jf. § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Denne kommune er ligeledes forpligtet til at yde øvrig hjælp og støtte efter serviceloven. Dette gælder uanset, at det ikke er beliggenhedskommunen for tilbuddet, der har indgået aftale med den færøske myndighed.

Såfremt borgeren dømmes til ambulantly behandling i psykiatrien eller får en foranstaltningsdom uden krav om anbringelse på institution (domstype 4 og 5) vil retten tage stilling til, om den foranstaltning, der er idømt af den færøske ret skal ophæves. Ophæves foranstaltningen idømt af den færøske ret, overgår ansvaret for at yde hjælp og støtte fuldt ud til den danske kommune. Såfremt foranstaltningen idømt af den færøske ret ikke ophæves, vil den danske kommune alene have ansvar for at fuldbyrde den af den danske ret idømte foranstaltning (domstype 4 og 5).

Såfremt borgeren dømmes til ambulantly behandling i psykiatrien, men med mulighed for at psykiatrien træffer beslutning om indlæggelse, eller idømmes borgeren en foranstaltningsdom, hvor kommunen kan træffe afgørelse om anbringelse på institution (domstype 4), ophører Færøbekendtgørelsen med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor psykiatrien træffer afgørelse om indlæggelse, eller kommunen træffer afgørelse om anbringelse. Det vil således fra indlæggelsen eller anbringelsen være den danske kommune, der overtager ansvaret for at yde hjælp og støtte og afholde udgifterne hertil. I sådanne tilfælde vil det i lighed med det ovenfor beskrevne være den danske kommune, hvor det tilbud er beliggende, hvor borgeren har ophold på tidspunktet for den danske strafferetlige dom, der er forpligtet til at yde hjælp og støtte efter serviceloven, jf. § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, og afholde udgifterne hertil.

Såfremt borgeren efter, at opholdet i tilbuddet i Danmark er påbegyndt, dømmes i en kriminalsag ved en færøsk ret påhviler forpligtelsen til fuldbyrdelse de færøske myndigheder.

Særligt for børn

Færøbekendtgørelsen indeholder i § 1, stk. 2 og 3, regulering af, hvornår Færøbekendtgørelsen i særlige situationer ophører med at finde anvendelse for børn, der er anbragt i Danmark af færøske myndigheder.

Det fremgår således af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at bekendtgørelsen ophører med at finde anvendelse, hvis forældremyndighedsindehaveren til et barn, der er anbragt af færøske myndigheder i et tilbud i Danmark, bopælsregistreres i Danmark. Hvis barnets forældre har fælles forældremyndighed, er det afgørende, hvorvidt den forælder, som barnet havde bopæl hos senest forud for anbringelsen, bopælsregistreres i Danmark. Hvis barnet inden anbringelsen boede sammen med begge sine forældre, som havde fælles forældremyndighed, er det tilstrækkeligt, at den ene forælder bopælsregistreres i Danmark. Disse regler finder anvendelse uanset, at barnet forud for anbringelsen i Danmark, var anbragt på et anbringelsessted. Reglerne er endvidere alene relevante i de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverens flytning sker efter, at anbringelsen af barnet i Danmark er sket. Bekendtgørelsens § 1, stk. 2, finder således eksempelvis ikke anvendelse i det tilfælde, hvor et barn anbringes i Danmark af færøske myndigheder efter, at barnets forældremyndighedsindehaver er flyttet til Danmark. I sådanne tilfælde vil Færøbekendtgørelsen finde anvendelse.

At bekendtgørelsen ophører med at finde anvendelse ved forældremyndighedsindehaverens efterfølgende bopælsregistrering i Danmark betyder, at ansvaret for at yde hjælp og støtte og afholde udgifterne hertil overgår til den danske kommune. Det vil være den danske kommune, hvori forældremyndighedsindehaveren får bopæl eller tager sædvanligt ophold, der vil være ansvarlig for at yde hjælp og støtte til barnet, jf. § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Dette gælder uanset, at barnet ikke bor sammen med forældremyndighedsindehaveren, og uanset at det ikke er denne danske kommune, der har indgået aftalen med den færøske sociale myndighed.

Med henblik på at sikre kontinuitet for barnet følger det af § 1, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen, at selvom Færøbekendtgørelsen ophører med at finde anvendelse grundet en forældremyndighedsindehavers bopælsregistrering i Danmark, forbliver den færøske afgørelse om anbringelse i kraft, indtil den danske kommune har truffet afgørelse om anbringelsen efter barnets lov.

Da en anbringelse af et barn efter færøsk lovgivning kun varer til, at barnet fylder 18 år, ophører Færøbekendtgørelsen også med at finde anvendelse på dette tidspunkt, medmindre den færøske sociale myndighed har truffet afgørelse om visitation til et tilbud for voksne omfattet af Færøbekendtgørelsen og har indgået aftale med en dansk kommune herom. Det er derfor væsentligt, at myndighederne i en aftale om anbringelse af et barn i Danmark forholder sig til, hvad der skal ske, når barnet fylder 18 år, herunder hjemrejse til Færøerne.

Afsnit 2

Døgnophold og anbringelser på Færøerne efter den sociale lovgivning

Kapitel 8

Definitioner, anvendelsesområde og grundlæggende bestemmelser

Det er efter § 2, stk. 1, i serviceloven og § 4, stk. 1, i barnets lov en betingelse for at modtage hjælp og støtte efter de to love, at borgeren opholder sig fysisk i Danmark. Der kan således ikke træffes afgørelse om hjælp og støtte, mens borgeren opholder sig i udlandet, herunder på Færøerne. Det følger endvidere af § 196, stk. 1, i serviceloven og § 214, stk. 1, i barnets lov, at de to love ikke finder anvendelse for Færøerne.

Det følger dog af § 196, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven, at social- og boligministeren efter aftale med Færøernes landstyre er bemyndiget til at fastsætte regler om visitation, betaling og refusion, handleplaner, handle- og betalingskompetence, lovvalg samt besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af danske sociale myndigheder får ophold på Færøerne. Tilsvarende bemyndigelse fremgår af § 214, stk. 3, i barnets lov, for så vidt angår tilbud efter barnets lov. Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte reglerne i Færøbekendtgørelsen. Færøbekendtgørelsens regler supplerer således bestemmelserne i serviceloven og barnets lov.

Personer med bopæl i Danmark kan alene visiteres til eller anbringes i tilbud på Færøerne efter reglerne i Færøbekendtgørelsen. Der kan herunder kun ske visitation til og anbringelse i tilbud omfattet af Færøbekendtgørelsen, og der skal være indgået en aftale efter bekendtgørelsens § 5. Såfremt reglerne i Færøbekendtgørelsen ikke er fulgt, skal opholdet eller anbringelsen i tilbuddet på Færøerne bringes til ophør. Dog gælder for borgere fra Danmark, hvor opholdet eller anbringelsen i tilbuddet på Færøerne er påbegyndt før den 1. juli 2017, hvor bekendtgørelse nr. 647 af 31. maj 2017 trådte i kraft, at opholdet ikke er betinget af, at reglerne om indgåelse af en aftale i § 5 i Færøbekendtgørelsen er opfyldt.

Personer, som efter at have været bosat i Danmark, flytter til Færøerne og får sædvanligt ophold er omfattede af færøsk lovgivning på samme måde som alle andre bosat på Færøerne. Færøbekendtgørelsen finder således ikke anvendelse for denne gruppe.

Anvendelsesområde og definitioner

I Færøbekendtgørelsen anvendes begrebet afgørelsesmyndighed om den danske kommune, der har truffet afgørelse at tilbyde en borger ophold i et tilbud på Færøerne, eller som har truffet afgørelse om at anbringe et barn under 18 år på et tilbud på Færøerne. I bekendtgørelsen anvendes endvidere begrebet modtagelsesmyndighed om den færøske sociale myndighed, som den danske kommune har indgået aftale med om at modtage borgeren i et tilbud på Færøerne.

Færøbekendtgørelsen finder efter § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, anvendelse, når en dansk kommune træffer afgørelse om at tilbyde en borger, der er bopælsregistreret i Danmark, døgnophold i et tilbud på Færøerne, og når en dansk kommune træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud på Færøerne.

For voksne kan den danske kommune efter § 4, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen træffe afgørelse om at tilbyde borgeren ophold på Færøerne i sociale tilbud.

For børn kan den danske kommune efter § 4, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen træffe afgørelse om at anbringe et barn under 18 år på Færøerne i en plejefamilie eller på et socialt tilbud.

En dansk kommune kan ikke træffe afgørelse om ophold eller anbringelse i andre typer af tilbud end de ovenfor nævnte. Det er væsentligt, at den færøske

sociale myndighed er opmærksom herpå i forbindelse med en henvendelse fra en dansk kommune. Hvis en borger får ophold i eller anbringes i en anden type tilbud end de ovenfor nævnte, skal opholdet eller anbringelsen bringes til ophør. Såfremt en borger under ophold på et af de i § 4, stk. 1 eller 2, nævnte tilbud får behov for ophold på en tilbudstype, der ikke er omfattet af Færøbekendtgørelsen, vil borgeren skulle rejse tilbage til Danmark for at modtage tilbuddet der.

Kapitel 9 Afgørelse om døgnophold eller anbringelse

Afgørelse om ophold i et tilbud på Færøerne eller om anbringelse på Færøerne af en borger, der har bopæl i Danmark, træffes af den danske kommune, som efter retssikkerhedslovens §§ 9 og 9 a er ansvarlig for at yde hjælp og støtte til den pågældende borger.

For både børn og voksne er det for det første et krav, at betingelserne i serviceloven hhv. barnets lov for at træffe afgørelse om ophold eller anbringelse på den pågældende tilbudstype eller en efter dansk lovgivning tilsvarende tilbudstype er opfyldte. For det andet er det et krav, at betingelserne i færøsk lovgivning for ophold eller anbringelse på det pågældende type af tilbud er opfyldte. Den færøske sociale myndighed skal være opmærksom på, hvorvidt sidstnævnte krav er opfyldt, når myndigheden modtager en henvendelse fra en dansk kommune.

Den danske kommune kan i forbindelse med afgørelsen om ophold eller anbringelse i tilbud på Færøerne efter Færøbekendtgørelsens § 4, stk. 4, træffe afgørelse om, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Denne afgørelse træffes efter dansk lovgivning, men der kan ikke træffes afgørelse om, at borgeren skal modtage ydelser, som ikke tilbydes efter færøsk lovgivning.

Ved den danske kommunes behandling af en sag om ophold eller anbringelse i et tilbud på Færøerne og om ydelser under opholdet finder reglerne i retssikkerhedsloven anvendelse, jf. § 4, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen.

Kapitel 10 Aftale mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed og med et tilbud

Det er en betingelse for, at en borger, der har bopæl i Danmark, kan få ophold eller blive anbragt i et tilbud på Færøerne, at der er indgået en aftale mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Denne betingelse er ufravigelig, og opholdet i tilbuddet på Færøerne kan således aldrig påbegyndes, uden at aftalen er indgået. Dette gælder uanset, at der f.eks. foreligger akutte forhold. Det er ligeledes uden betydning, at den danske kommune har indgået aftale med f.eks. et tilbud med privat driftsherre om borgerens ophold. Ved kravet om indgåelse af aftale forstås, at der skal være enighed mellem den færøske sociale myndighed og den danske kommune om aftalen, og at aftalen skal være underskrevet af begge myndigheder. Såfremt en borger har ophold eller er anbragt i et tilbud på Færøerne, uden at der er indgået en aftale efter § 5 i bekendtgørelsen, skal opholdet eller anbringelsen ophøre.

Aftalen mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed er det grundlæggende dokument, der danner det juridiske fundament for borgerens ophold i tilbuddet på Færøerne. Myndighederne bør derfor prioritere, at der

udarbejdes en aftale, som sikrer klarhed og den nødvendige detaljeringsgrad i reguleringen af alle relevante forhold, således at det i videst muligt omfang undgås, at der opstår uenighed under borgerens ophold på Færøerne.

Der fremgår af § 5, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen en række krav til indholdet af den aftale, som den danske kommune og den færøske sociale myndighed skal indgå. Aftalen skal således indeholde oplysninger om:

- 1) Tilbuddet hvor borgeren skal have ophold.
- 2) Varigheden af opholdet.
- 3) Vilkår for samarbejdet mellem den danske kommune og den færøske sociale myndighed.
- 4) Handleplanen, jf. § 6 i Færøbekendtgørelsen, herunder vilkår og procedure for fremtidige ændringer af handleplanen.
- 5) Den færøske sociale myndigheds personrettede tilsyn, jf. § 7 i Færøbekendtgørelsen.
- 6) Redegørelser, jf. § 11 i Færøbekendtgørelsen.
- 7) Betaling, jf. § 14 i Færøbekendtgørelsen, herunder aftale om opgørelsesperiode.

Opregningen i § 5, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen af indholdet af aftalen mellem myndighederne er ikke udtømmende. Aftalen må således gerne og vil ofte med fordel kunne indeholde bestemmelser om andre forhold, som de to myndigheder finder relevante. Det vil ofte kunne være relevant, at aftalen f.eks. indeholder kontaktoplysninger og bestemmelser om kommunikationsveje, herunder i akutte situationer, ved spørgsmål vedrørende betaling osv. I Færøbekendtgørelsens § 13, stk. 2, er specifikt fremhævet, at der er mulighed for, at der i aftalen kan fastsættes nærmere bestemmelser om ophøret af borgerens ophold i tilbuddet på Færøerne. Denne bestemmelse har til formål at understrege, at det ofte vil være hensigtsmæssigt, at aftalen indeholder nærmere bestemmelser herom. Dette er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 13.

Herudover indeholder Færøbekendtgørelsen enkelte bestemmelser om, at bekendtgørelsens regler kan fraviges i aftalen. Det drejer sig for det første om, at der efter § 10, stk. 4, kan aftales en anden fordeling af afgørelseskompetencen vedrørende magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Dette beskrives i vejledningens kapitel 12. Det drejer sig for det andet efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen om mulighed for, at den danske kommune i aftalen kan overlade afgørelseskompetence til den færøske sociale myndighed, og for det tredje efter § 12, stk. 4, i bekendtgørelsen om, at det i aftalen kan fastsættes, at den færøske sociale myndighed i andre tilfælde end de, der følger af § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen, kan træffe midlertidige afgørelser. Disse muligheder er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 14.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 1, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal angive tilbuddet, hvor borgeren skal have ophold, bemærkes, at det ikke er et krav, at borgeren anbringes i et tilbud, som drives af den færøske sociale myndighed, som indgår aftalen med den danske kommune. I aftalen skal fremgå oplysninger, som entydigt identificerer tilbuddet, f.eks. ved navn og adresse.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 2, i Færøbekendtgørelsen om, at varigheden af opholdet skal fremgå af aftalen, bemærkes, at dette i visse tilfælde vil kunne angives entydigt, f.eks. hvis der er tale om et midlertidigt ophold i et botilbud. I andre tilfælde, f.eks. hvor der er tale om længerevarende ophold i et botilbud eller en anbringelse af et barn, vil der ikke kunne angives en slutdato. I sådanne tilfælde bør dette beskrives i aftalen, og der bør tages stilling til, hvad der skal ske, når opholdet på et endnu uvist tidspunkt ophører. Den færøske sociale myndighed skal i den forbindelse være opmærksom på, at ansvaret for at yde

hjælp og støtte efter den sociale lovgivning ved ophør af opholdet eller anbringelsen, herunder fordi et barn, der er anbragt, fylder 18 år, overgår til den kommune, der efter færøsk lovgivning er handlekommune for borgeren. Der vil således kunne være behov for, at der i aftalen fastsættes bestemmelser om, hvordan den danske kommune skal understøtte, at borgeren kommer tilbage til Danmark, hvorledes det sikres, at borgeren er indforstået hermed, herunder at der opnås den fornødne tryghed, osv. Der henvises i øvrigt til vejledningens kapitel 14 vedrørende ophør af opholdet.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 3, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde vilkår for samarbejdet bemærkes, at dette f.eks. kan være bestemmelser om håndtering af ændringer i borgerens situation, ændringer i tilbuddet og ændringer i tilbuddets godkendelse. Herudover vil det som udgangspunkt være relevant at fastsætte bestemmelser om opsigelse af aftalen fra begge sider, herunder opsigelsesgrunde, varslingsperiode og sikring af hjemrejse for borgeren til Danmark.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 3, nr. 4, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde handleplanen for borgeren, herunder vilkår og procedurer for fremtidige ændringer af handleplanen bemærkes, at dette krav har til formål at sikre, at den færøske sociale myndighed har den fornødne viden om borgeren, og at der herunder kan iværksættes den rette indsats til borgeren.

Indholdet af handleplanen er nærmere reguleret i bekendtgørelsens § 6. Der er i denne bestemmelse kun fastsat få krav til indholdet af handleplanen. Den danske kommune vil derfor med fordel kunne tage udgangspunkt i det arbejde og de erfaringer med handleplaner, som kommunen ellers har. Det vil endvidere være en fordel, at borgeren i relevant omfang under hensyn til alder og modenhed inddrages i udarbejdelsen af handleplanen.

Det fremgår af § 6, stk. 2, i bekendtgørelsen, at det skal fremgå af handleplanen, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Det vil f.eks. kunne være angivelse af, at borgeren har behov for hjælpemidler. I § 6, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen er de grundlæggende elementer i processen for udarbejdelsen af handleplanen fastlagt. Det fremgår således, at den danske kommune skal fremsende et udkast til handleplan til den færøske sociale myndighed. Initiativpligten ligger således hos den danske kommune. Den færøske sociale myndighed skal bl.a. ud fra kendskabet til det tilbud, hvor borgeren skal have ophold, færdiggøre handleplanen i samarbejde med den danske kommune. Den endelige handleplan skal godkendes af den danske kommune.

Såfremt den færøske sociale myndighed ikke er enig i den endelige version af handleplanen, vil den færøske sociale myndighed kunne afvise at indgå aftale efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Indgåelse af aftalen og dermed påbegyndelse af borgerens ophold i tilbuddet er således betinget af enighed om handleplanen, jf. § 5, stk. 3, 1. pkt., i Færøbekendtgørelsen. Der er dog mulighed for, at der kan indgås en midlertidig aftale om borgerens ophold, uanset at der ikke er opnået enighed om handleplanen, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Den færøske sociale myndighed bør ikke indgå en midlertidig aftale, inden der er enighed om handleplanen, hvis der er tvivl om, hvilket tilbud og hvilke indsatser der er nødvendige at iværksætte for at dække borgerens behov.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 5, i Færøbekendtgørelsen om at aftalen skal indeholde bestemmelser om den færøske sociale myndigheds personrettede tilsyn bemærkes, at det personrettede tilsyn er reguleret i bekendtgørelsens § 7. Denne bestemmelse er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 12. Bestemmelserne i bekendtgørelsens § 7 kan ikke fraviges i aftalen, men der kan

være behov for nærmere oplysninger eller supplerende bestemmelser. Det kan f.eks. være oplysninger om, at den færøske sociale myndighed grundet tilbuddets placering har delegeret tilsynskompetencen til en anden myndighed, eller bestemmelser om hvor ofte tilsynet skal finde sted, og hvordan den danske kommune orienteres om resultaterne af det personrettede tilsyn.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 6, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde oplysninger om redegørelser bemærkes, at den færøske sociale myndigheds forpligtelse til at fremsende redegørelser til den danske kommune er reguleret i bekendtgørelsens § 9. Denne er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 12. I aftalen kan bestemmelserne i bekendtgørelsens § 9 suppleres f.eks. med bestemmelser om oplysninger, der skal være indeholdt i redegørelsen, udover de der fremgår af § 9, stk. 3, i bekendtgørelsen, fastsættelse af dato for afleveringen af den årlige redegørelse, oplysninger om hvem redegørelsen skal sendes til, og hvordan de datasikkerhedsretlige krav opfyldes ved fremsendelsen. Der er efter § 9, stk. 4, mulighed for at aftale, at der skal afgives en redegørelse oftere, end hvad der følger af § 9, stk. 1 og 2.

Vedrørende kravet i § 5, stk. 2, nr. 7, i Færøbekendtgørelsen om, at aftalen skal indeholde aftale om betaling, herunder om opgørelsesperioden, bemærkes, at betalingen for borgerens ophold er nærmere reguleret i bekendtgørelsens § 14. Denne er nærmere beskrevet i vejledningens kapitel 11. Reglerne i bekendtgørelsens § 14 kan ikke fraviges i aftalen, men der kan fastsættes supplerende bestemmelser. Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at aftalen indeholder oplysninger om, hvortil betaling skal ske, og hvad der skal ske ved betalingsmisligholdelse.

Efter § 5, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen er det den færøske sociale myndighed, der indgår aftale med det konkrete tilbud, hvor borgeren skal have ophold. Det er således i udgangspunktet den færøske sociale myndighed, der har dialogen med tilbuddet, om end det vedrørende praktiske forhold såsom borgerens ankomst fra Danmark i visse tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt, at den danske kommune er i direkte dialog med tilbuddet.

Kapitel 11 Finansiering

Færøbekendtgørelsen indeholder i §§ 14-16 bestemmelser om finansieringen af opholdet i tilbud på Færøerne for borgere, der visiteres af danske kommuner.

Det følger af § 14, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen, at det er den færøske sociale myndighed, der umiddelbart over for tilbuddet afholder udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuelle øvrige indsatser til borgeren.

Mens det følger af § 14, stk. 1, i Færøbekendtgørelsen, at den færøske sociale myndighed umiddelbart afholder udgifterne, fremgår det af § 14, stk. 2, at det er den danske kommune, der endeligt afholder udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuelle øvrige indsatser.

For at den færøske sociale myndighed kan opkræve udgifterne hos den danske kommune, er det efter § 14, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelsen et krav, at opholdet og indsatserne er i overensstemmelse med den aftale, som er indgået, og med handleplanen. Såfremt indsatsen ikke er det, kan den danske kommune afvise at betale udgifterne til indsatsen.

Det følger dog af § 14, stk. 4, i bekendtgørelsen, at den danske kommune er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som den færøske sociale

myndighed har truffet afgørelse om efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen. Efter § 11, stk. 3, kan de to myndigheder aftale, at den færøske sociale myndighed på vegne af den danske kommune kan træffe afgørelse vedrørende borgerens ophold i tilbuddet. Der henvises for yderligere herom til vejledningens kapitel 6. Hvis den danske kommune således har delegeret afgørelseskompetence til den færøske sociale myndighed, er den danske kommune forpligtet til at betale for indsatsen.

Af § 14, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen følger endvidere, at den danske kommune er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som den færøske sociale myndighed har truffet midlertidig afgørelse om efter bekendtgørelsens § 12. Det følger af § 12, stk. 1, at den færøske sociale myndighed kan træffe midlertidig afgørelse om ændring af indsatsen til borgeren, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Efter § 12, stk. 4, kan de to myndigheder aftale, at den færøske sociale myndighed også i andre tilfælde kan træffe midlertidige afgørelser. Der henvises for yderligere herom til vejledningens kapitel 6. Hvis kravene for at træffe en midlertidig afgørelse efter § 12, stk. 1, eller efter aftalen er opfyldt, vil den danske kommune således være forpligtet til at betale for indsatsen.

Det følger af § 14, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelsen, at det er den færøske sociale myndighed, der opgør og opkræver udgifterne hos den danske kommune. Denne opgørelse skal efter § 14, stk. 3, ske efter færøsk lovgivning.

For så vidt angår den færøske sociale myndigheds administrationsudgifter, følger det af § 16 i Færøbekendtgørelsen, at disse ikke kan opkræves hos den danske kommune, men dækkes af den færøske sociale myndighed. Udgifter til administration er bl.a. den færøske sociale myndigheds udgifter til sagsbehandling og udgifter i forbindelse med det personrettede tilsyn.

Den danske kommune har efter § 15 i Færøbekendtgørelsen mulighed for at få refusion fra staten for udgifterne til indsatsen til en borger, der har ophold i et tilbud på Færøerne. Bestemmelserne i serviceloven og barnets lov samt regler udstedt i medfør heraf om statsrefusion finder således anvendelse på samme måde, som hvis borgeren havde haft ophold i et tilbud i Danmark. Det er dog en betingelse af den danske kommune følger reglerne i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social-, Bolig- og Ældreministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets, Børne- og Undervisningsministeriets og Indenrigs- og Sundhedsministeriets ressortområder.

Kapitel 12

Under døgnopholdet eller anbringelsen

Færøbekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser, der regulerer forhold og vilkår under borgerens ophold i tilbuddet på Færøerne. En del af disse kan fraviges eller suppleres i aftalen, som beskrives nærmere i vejledningens kapitel 10.

Tilsyn

Det fremgår af § 7 i Færøbekendtgørelsen, at den færøske sociale myndighed fører det personrettede tilsyn med borgeren fra det tidspunkt, hvor borgeren tager ophold i tilbuddet. Tilsynet føres efter de almindelige regler i færøsk lovgivning.

Det udførte personrettede tilsyn skal efter § 9, stk. 3, i Færøbekendtgørelsen beskrives i den årlige eller halvårslige redegørelse fra den færøske sociale myndighed til den danske kommune og vil også ofte kunne danne udgangspunkt for redegørelsen som helhed.

Det personrettede tilsyn kan danne grundlag for, at den færøske sociale myndighed skal foretage en underretning af den danske kommune efter § 8 i Færøbekendtgørelsen, og som beskrevet umiddelbart nedenfor. Endvidere kan tilsynet give den færøske sociale myndighed oplysninger, som nødvendiggør, at den færøske sociale myndighed træffer en midlertidig afgørelse efter § 12 i Færøbekendtgørelsen som beskrevet i vejledningens kapitel 13.

For så vidt angår det driftsorienterede tilsyn er det de almindelige regler i færøsk lovgivning, der finder anvendelse.

Underretning

Efter § 8 i Færøbekendtgørelsen er den færøske sociale myndighed forpligtet til at underrette den danske kommune, hvis den færøske sociale myndighed i forbindelse med det personrettede tilsyn eller på anden måde bliver opmærksom på, at den iværksatte indsats ikke opfylder sit formål, eller der i øvrigt er grundlag for at formode, at indsatsen ikke imødekommer borgerens behov.

Det er ikke i bekendtgørelsen reguleret, hvordan underretning skal gives, men dette vil med fordel kunne reguleres i den aftale, der indgås efter § 5 i Færøbekendtgørelsen. Det vil kunne overvejes at skelne mellem akutte underretninger og øvrige underretninger i aftalens regulering af, hvordan underretningen skal gives.

På baggrund af underretningen kan den danske kommune vurdere, hvorvidt der er behov for en ændring i indsatsen for borgeren. Ændringer i indsatsen for borgeren i tilbuddet på Færøerne skal ske efter reglerne i § 11 i Færøbekendtgørelsen, som beskrives i vejledningens kapitel 13.

Såfremt den danske kommune ikke reagerer på en underretning, vil den færøske sociale myndighed kunne træffe en midlertidig afgørelse efter § 12 i bekendtgørelsen, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Der henvises i denne forbindelse til vejledningens kapitel 13.

Redegørelse

For at sikre at den danske kommune er velinformeret om borgerens situation og har mulighed for at tage stilling til behovet for ændringer i indsatsen for borgeren, følger det af § 9, stk. 1 og 2, i Færøbekendtgørelsen, at den færøske sociale myndighed én gang årligt for voksne og én gang halvårligt for børn skal afgive en redegørelse til den danske kommune.

Det følger af § 9, stk. 4, at det i aftalen efter § 7 kan besluttes, at den færøske sociale myndighed skal afgive en redegørelse oftere, end hvad der følger af § 9, stk. 1 og 2. Det vil i visse situationer f.eks. kunne være hensigtsmæssigt, at den danske kommune modtager en redegørelse oftere i den første tid efter, at borgeren har fået ophold i tilbuddet på Færøerne mhp. at kunne vurdere, om der er tale om den rette indsats, og om borgeren trives i tilbuddet, herunder henset til flytningen fra Danmark til Færøerne.

Af bekendtgørelsens § 9, stk. 3, fremgår, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om borgerens forhold, herunder ændringer heri, indsatsen og ydelserne, som borgeren modtager, samt den færøske sociale myndigheds personrettede tilsyn.

Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat nærmere form- eller indholdsmæssige krav til redegørelsen. Dette vil ofte være hensigtsmæssigt at fastsætte i aftalen, herunder mhp. at forventningsafstemme. Aftalen vil også kunne indeholde f.eks. oplysninger om, hvem den færøske sociale myndighed skal sende redegørelsen til, og hvordan de persondatarelige krav opfyldes ved selve fremsendelsen.

Magtanvendelse

Spørgsmålet om brug af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten er reguleret i Færebekendtgørelsens § 10. Det følger af § 10, stk. 1, at det er færøsk lovgivning vedrørende magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, der finder anvendelse under borgerens ophold i tilbuddet på Færøerne.

I de tilfælde, hvor den færøske sociale myndighed er tillagt kompetence i færøsk lovgivning til at træffe afgørelse om magtanvendelse m.v., er det den færøske sociale myndighed, der har indgået aftale med den danske kommune, som er tillagt afgørelseskompetencen. Dette kan den danske kommune og den færøske sociale myndighed dog fravige i deres aftale efter bekendtgørelsens § 5. Det vil således kunne aftales, at alle eller visse afgørelser om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten træffes af den danske kommune. Afgørelsen vil dog fortsat skulle træffes efter færøsk ret.

Såfremt den færøske sociale myndighed har truffet afgørelse om magtanvendelse eller andre indgreb i borgerens selvbestemmelsesret, følger det af bekendtgørelsens § 10, stk. 2, 2. pkt., at den færøske sociale myndighed snarest muligt skal orientere den danske kommune om afgørelsen. Dette skal bl.a. give den danske kommune mulighed for at vurdere, om der er behov for ændringer i indsatsen for borgeren mhp. at reducere anvendelsen af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten.

Besøgsrejser

Besøgsrejser er reguleret i § 17 i Færebekendtgørelsen. Det følger heraf, at det er den danske kommune, der træffer afgørelse om besøgsrejser og samværsrejser og om rejseudgifter for borgeren under borgerens ophold i tilbuddet på Færøerne. Afgørelsen træffes efter dansk lovgivning, og det er den danske kommune, der afholder den fulde udgift til rejserne. Der er ikke i dansk lovgivning fastsat særlige bestemmelser om besøgsrejser m.v. for borgere, der har ophold i tilbud på Færøerne efter Færebekendtgørelsen.

Det vil ofte være hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om besøgs- og samværsrejser behandles nærmere i aftalen efter bekendtgørelsens § 5, men der er ikke mulighed for at fravige bekendtgørelsens regler herom.

Kapitel 13 Ændringer i indsatsen

Der kan under en borgers ophold i et tilbud på Færøerne opstå behov for ændringer i indsatsen. Det gælder ikke mindst, hvis der er tale om længerevarende ophold. Behovet for ændringer kan opstå, fordi borgerens behov ændrer sig, f.eks. som følge af et ændret funktionsniveau, men kan også

være en følge af, at borgerens behov afdækkes under opholdet i tilbuddet, eller at der opnås større viden om, hvordan borgerens behov bedst imødekommes.

Færøbekendtgørelsen indeholder derfor bestemmelser, der regulerer processen for ændring af indsatsen for borgeren.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, 1. pkt., at den danske kommune efter aftale med den færøske sociale myndighed kan træffe afgørelse om ændringer i indsatsen for borgeren, herunder ændringer i de ydelser som borgeren modtager i tilbuddet. I lighed med den oprindelige afgørelse om ophold i tilbuddet, træffes afgørelsen efter dansk lovgivning, idet der dog ikke kan træffes afgørelse om ydelser, som ikke tilbydes på Færøerne, jf. § 11, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen.

Hvis ændringerne ikke er i overensstemmelse med den handleplan for borgeren, der er udarbejdet, jf. bekendtgørelsens § 6, må ændringerne ikke iværksættes, før der foreligger en ny revideret handleplan, som der er enighed om. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan ændringerne dog iværksættes, uanset at den nye handleplan ikke er færdiggjort, eller der ikke er opnået enighed om handleplanen. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor borgerens behov er af mere akut karakter, f.eks. at borgeren har behov for et hjælpemiddel. Som klart udgangspunkt vil der skulle foreligge en ny handleplan, inden større ændringer såsom skift af tilbud vil kunne iværksættes. Hvis ændringen i indsatsen er iværksat, inden den nye handleplan foreligger, skal handleplanen færdiggøres snarest muligt herefter.

Efter Færøbekendtgørelsens § 11, stk. 3, er der mulighed for i aftalen efter § 5 at fravige udgangspunktet i § 11, stk. 1, om, at det er den danske kommune, der efter aftale med den færøske sociale myndighed træffer afgørelse om ændringer i indsatsen for borgeren. Det kan således aftales, at den færøske sociale myndighed generelt eller i visse afgrænsede situationer træffer afgørelse om ændringer i indsatsen på vegne af den danske kommune. Muligheden vil f.eks. kunne afgrænses til alene at vedrøre mindre nærmere definerede ændringer i indsatsen, f.eks. ændring inden for et bestemt interval i det bevilgede antal timer socialpædagogisk støtte, som borgeren modtager. Den færøske sociale myndighed vil skulle træffe afgørelsen efter færøsk lovgivning, og det vil derfor også være færøske regler om bl.a. partshøring og klageadgang, der vil finde anvendelse.

Midlertidige afgørelser

Der kan opstå situationer, hvor det er nødvendigt at træffe en hurtig afgørelse, og hvor det derfor af hensyn til borgeren ikke er muligt at gennemføre den proces, der fremgår af § 11 i Færøbekendtgørelsen. I sådanne tilfælde giver bekendtgørelsens § 12 den færøske sociale myndighed mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om ændring af indsatsen for borgeren. Muligheden for at træffe en midlertidig afgørelse kan også blive relevant, hvis den færøske sociale myndighed ikke kan komme i kontakt med eller få den danske kommune til at reagere over en længere periode, og det, der ellers ikke er et akut behov for ændring af indsatsen, udvikler sig til ikke at kunne fortsætte uden ændring.

Der kan alene træffes en midlertidig afgørelse, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Det er den færøske sociale myndighed, der vurderer, hvorvidt dette krav er opfyldt. Kravet kan f.eks. være opfyldt, hvor en borgers funktionsniveau forværres, således at der er behov for bevilling af et hjælpemiddel f.eks. en kørestol, eller at borgerens behov ikke

længere kan opfyldes ved ophold på det pågældende tilbud, og der derfor skal træffes afgørelse om visitation til et andet tilbud. Muligheden vil f.eks. også kunne være relevant i situationer, hvor borgeren udvikler en udadreagerende eller selvskadende adfærd, som det pågældende tilbud ikke kan imødegå, hvor det kort efter borgerens ankomst til tilbuddet konstateres, herunder eventuelt i dialogen med borgeren, at der er tale om et dårligt match mellem borger og tilbud, eller i tilfælde, hvor tilbuddet lukker.

Det er ikke et krav for, at den færøske sociale myndighed kan træffe en midlertidig afgørelse, at den færøske sociale myndighed har søgt at tage kontakt til den danske kommune, herunder mhp. at den danske kommune træffer afgørelse. Det vil dog ofte være hensigtsmæssigt, herunder af hensyn til kommunernes samarbejde, at den færøske sociale myndighed holder den danske kommune tæt orienteret.

Den midlertidige afgørelse træffes efter færøsk lovgivning. Det vil derfor også være færøske regler om bl.a. partshøring, klageadgang og samtykke fra borgeren, der vil finde anvendelse.

Den færøske sociale myndighed er forpligtet til at give den danske kommune meddelelse om den midlertidige afgørelse uden unødigt ophold, jf. § 12, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen. Dette skal give den danske kommune mulighed for at vurdere afgørelsen og borgerens situation, mhp. at der træffes en afgørelse efter den normale procedure i bekendtgørelsens § 11.

En midlertidig afgørelse forbliver i kraft indtil det tidspunkt, hvor den danske kommune efter aftale med den færøske sociale myndighed har truffet afgørelse efter § 11 i Færøbekendtgørelsen om ændring af indsatsen, eller indtil det tidspunkt hvor borgerens ophold i tilbuddet ophører.

Muligheden for at træffe en midlertidig afgørelse må ikke anvendes som en omgåelse af den almindelige afgørelsesproces i bekendtgørelsens § 11. Såfremt det ønskes, at den færøske sociale myndighed selvstændigt kan træffe afgørelse om borgeren på vegne af den danske kommune, skal dette i stedet reguleres i aftalen efter bekendtgørelsens § 11, stk. 3.

Muligheden for at træffe midlertidige afgørelser er ganske begrænset af kravet om, at der skal foreligge en risiko for borgerens sikkerhed eller sundhed, eller det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Der er derfor efter § 12, stk. 4, i bekendtgørelsen mulighed for, at myndighederne i deres aftale kan beslutte, at den færøske sociale myndighed i videre omfang kan træffe midlertidige afgørelser.

Det bemærkes, at det fremgår af § 14, stk. 5, i Færøbekendtgørelsen, at den danske kommune er forpligtet til at betale for udgifterne til ændringen i indsatsen, som følger af en midlertidig afgørelse truffet af den færøske sociale myndighed. Dette gælder også, hvis den midlertidige afgørelse er truffet på baggrund af en aftale om en videregående mulighed for at træffe midlertidige afgørelser. Det er uden betydning for betalingsforpligtelsen, at den danske kommune er uenig i afgørelsen. Den danske kommune er forpligtet til at betale, så længe den midlertidige afgørelse er gældende, dvs. indtil der er truffet en ny afgørelse efter processen i bekendtgørelsens § 11, eller borgerens ophold i tilbuddet ophører.

Kapitel 14 Ophør af døgnopholdet eller anbringelsen

Afslutningen på borgerens ophold i tilbuddet er primært reguleret i § 13 i Færøbekendtgørelsen. Efter denne bestemmelse kan den danske kommune efter dansk lovgivning træffe afgørelse om, at borgerens ophold i tilbuddet skal ophøre. Dette kan f.eks. være, fordi borgerens familiesituation har ændret sig, eller at borgeren ikke trives i tilbuddet. Bestemmelserne om sagsbehandling og klageadgang i dansk lovgivning finder anvendelse. Det vil ofte være hensigtsmæssigt, at den danske kommune fastsætter en periode, inden opholdet skal ophøre med henblik på, at borgeren kan få en tryk afslutning på opholdet.

Når den danske kommune har truffet afgørelse om, at borgerens ophold skal ophøre, skal der gives besked til den færøske sociale myndighed uden ugrundet ophold. Borgerens ophold i tilbuddet kan ikke ophøre, før den færøske sociale myndighed har fået besked. Det vil dog i praksis oftest være hensigtsmæssigt, at de to myndigheder har været i dialog om ophøret af borgerens ophold, inden den danske kommune træffer afgørelse, herunder om hvordan der skabes en tryk afslutning for borgeren. Dette skyldes bl.a., at det som hovedregel er den færøske sociale myndighed, der har den løbende dialog med tilbuddet. Som klart udgangspunkt bør borgeren afhængigt af dennes alder og modenhed involveres i beslutningen om ophør af opholdet og tilrettelæggelse heraf. Den danske kommune kan aftale med den færøske sociale myndighed, at sidstnævnte varetager dialogen med borgeren.

Efter § 13, stk. 2, i Færøbekendtgørelsen kan der i aftalen efter § 5 fastsættes nærmere bestemmelser om ophøret af borgerens ophold i tilbuddet, herunder om varslingsfrister. Det kan dog ikke aftales at fravige de bestemmelser om varslings og opsættende virkning, som gælder efter dansk lovgivning. Det vil være hensigtsmæssigt at regulere ophør af opholdet ganske detaljeret i aftalen, da dette kan give anledning til uenigheder mellem myndighederne. Der kan f.eks. være behov for regulering af de nærmere praktiske forhold omkring ophøret, herunder hvordan borgeren ledsages til Danmark, håndtering af en situation hvor borgeren ikke ønsker at rejse tilbage til Danmark, flytning af borgerens eventuelt bohav m.v. Der kan også være behov for regulering af den situation, hvor tidspunktet for ophør af opholdet er tidligere end den opsigelsesfrist, der følger af den færøske sociale myndigheds aftale med tilbuddet, herunder om betaling i en sådan periode.

En voksens ophold i et tilbud på Færøerne kan også afsluttes ved, at borgeren forlader tilbuddet og tager ophold på Færøerne, uden at den danske kommune har truffet afgørelse herom. I sådanne situationer ophører Færøbekendtgørelsen med at finde anvendelse. Dette betyder, at den færøske sociale myndighed, som efter de generelle regler i færøsk lovgivning er ansvarlig for at yde hjælp og støtte til borgeren, bliver ansvarlig for dette, og at denne myndighed også skal afholde udgifterne hertil. Dette forhold gør det væsentligt, at den færøske sociale myndighed sikrer sig, at aftalen med den danske kommune indeholder de nødvendige bestemmelser om bl.a. ændring af indsatsen og ophør af borgerens ophold i tilbuddet, herunder rejse tilbage til Danmark, samt at der sikres et godt match mellem borger og tilbud, og at det er aftalt, hvordan det håndteres, hvis matchet ikke er tilfredsstillende eller over tid udvikler sig til ikke at være tilfredsstillende.

Særligt for børn

Færøbekendtgørelsen indeholder i § 1, stk. 2 og 4, regulering af, hvornår Færøbekendtgørelsen i særlige situationer ophører med at finde anvendelse for børn, der er anbragt på Færøerne af en dansk kommune.

Det fremgår således af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at bekendtgørelsen ophører med at finde anvendelse, hvis forældremyndighedsindehaveren til et barn, der

er anbragt af en dansk kommune i et tilbud på Færøerne, folkeregistreres på Færøerne. Hvis barnets forældre har fælles forældremyndighed, er det afgørende, hvorvidt den forælder, som barnet havde bopæl hos senest forud for anbringelsen, folkeregistreres på Færøerne. Hvis barnet inden anbringelsen boede sammen med begge sine forældre, som havde fælles forældremyndighed, er det tilstrækkeligt, at den ene forælder folkeregistreres på Færøerne.

At bekendtgørelsen ophører med at finde anvendelse ved forældrens folkeregistrering på Færøerne betyder, at ansvaret for at yde hjælp og støtte og afholde udgifterne hertil overgår til de færøske sociale myndigheder.

Det fremgår dog af § 1, stk. 4, i Færøbekendtgørelsen, at hvis et barn er anbragt af en dansk kommune i et tilbud på Færøerne, og forældremyndighedsindehaveren folkeregistreres på Færøerne finder afgørelsen om anbringelse af barnet, der er truffet af en dansk kommune, fortsat anvendelse, indtil den relevante sociale myndighed på Færøerne har truffet afgørelse om anbringelsen.

Da en anbringelse af et barn efter barnets lov kun varer, indtil barnet fylder 18 år, ophører Færøbekendtgørelsen også med at finde anvendelse på dette tidspunkt, medmindre den danske kommune har truffet afgørelse om visitation til et tilbud for voksne omfattet af Færøbekendtgørelsen, herunder som led i ungestøtte, og har indgået aftale med den færøske sociale myndighed herom. Det er derfor væsentligt, at der i en aftale om anbringelse af et barn på Færøerne er taget stilling til, hvad der skal ske, når barnet fylder 18 år, herunder hjemrejse til Danmark.

Afsnit 3 ***Afgørelse af uenigheder***

Færøbekendtgørelsen indeholder i § 19 bestemmelse om, at hvis den færøske sociale myndighed og den danske kommune bliver uenige om deres forpligtelser efter Færøbekendtgørelsen, kan Ankestyrelsen træffe afgørelse i sagen.

Ankestyrelsens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, men kan indbringes for domstolene i Danmark.